

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ
ТА СОЦІАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ

СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА

МАТЕРІАЛИ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ВИКЛАДАЧІВ,
АСПІРАНТІВ, СПІВРОБІТНИКІВ ТА СТУДЕНТІВ

(Суми, 23-24 квітня 2015 року)

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО УКРАЇНИ У БОРОТЬБІ З КОРУПЦІЄЮ

Дігтяр А. О., студ. гр. Ю-24,
Назаров М. С., асистент

Багаторічні прагнення України стати рівноправним членом міжнародного співтовариства, євроінтеграційні процеси спричиняють необхідність приведення її правової системи та законодавчої бази у відповідність до норм міжнародних стандартів. За показниками багатьох дослідницьких, соціологічних інституцій Україна є однією з найкорумпованіших держав світу. У зв'язку з цими процесами, на ряду з іншими проблемами та завданнями, що стоять перед Україною є боротьба та подолання корупції.

Наприкінці ХХ століття світова спільнота визнала необхідність боротьби з корупцією, з цією метою і почала об'єднуватися давно, оскільки такий складний феномен, який існує навіть у найдемократичніших та правових державах і є суспільно негативним, небезпечним явищем, що суперечить принципам соціальної справедливості, моралі суспільства, загрожує верховенству права. Результатами такого співробітництва стало прийняття як на рівні Організації Об'єднаних Націй, так і на рівні європейських інституцій цілого комплексу міжнародно-правових актів, метою і завданням яких стало – встановлення єдиних стандартів боротьби з корупцією на міжнародному рівні, і реалізація їх через безпосередньо внутрішньодержавну боротьбу з даним явищем. Україна підтримала більшість з цих актів, в системі національного законодавства діє, зокрема, ЗУ «Про засади запобігання та протидії корупції»[2], але проблемним залишається питання їх практичної реалізації.

В умовах нормального розвитку демократії корупція не виключне явище. Для української демократичності більш характерним є повна безконтрольність й безкарність, коли влада зрощується з тіншовим капіталом, а суспільство втрачає моральні орієнтири, внаслідок чого серед широких верств населення переважає нестримне користолюбство.

Підписавши Угоду про Асоціацію з Європейським Союзом Україна взяла на себе обов'язок подолання корупції[3]. В цьому напрямку необхідно виконати певний план послідовних та обгрунтованих дій, а саме: оптимізація антикорупційного законодавства, імплементація міжнародних норм по боротьбі з

корупцією. Також необхідне створення єдиного, централізованого, незалежного антикорупційного органу. І черговим завданням органів державної влади в боротьбі з корупцією є посилення координації між уповноваженими на це органами влади.

Для створення ефективного політичного антикорупційного органу на сьогоднішній день немає політичної волі, а існуючий тиск з боку європейських структур, незалежних експертів чи політичної опозиції недостатній. Це складний переломний процес як для бюрократичного апарату, так і для самого суспільства і для цього необхідно вироблення єдиної, стратегічної політики боротьби з цією суспільною хворобою. Підвищити відповідальність за корупцію, застосовувати більш жорсткіші санкції до винних осіб.

Найбільш тісно у вирішенні даної проблематики Україна співпрацює з Організацією Об'єднаних Націй, як повноправний її член. Приєднавшись до Конвенції ООН проти корупції [1], яка і є найбільш універсальним міжнародним актом, що уніфікує норми та стандарти у боротьбі з корупцією і є орієнтиром всіх держав-членів ООН, в тому числі й для України.

В боротьбі з корупцією має долучатися громадськість, шляхом контролю за діяльністю посадових осіб державних органів влади та управління, контролювати виконання антикорупційних законів. В свою чергу держава повинна забезпечити як найширший доступ громадськості до публічної інформації щодо діяльності органів державної влади, сприяючи таким чином поінформованості суспільства та можливості контролювати діяльність органів влади, що забезпечить принципи гласності, публічності, відкритості, прозорості діяльності державного апарату.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Конвенція ООН проти корупції від 31.10.2003, Ратифікація від 18.10.2006 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_c16.
2. Про засади запобігання та протидії корупції: Закон України від 07.04.2011 № 3206-VI // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3206-17>.
3. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [http://www.kmu.gov.ua/kmu/docs/EA/00_Ukraine-EU_Association_Agreement_\(body\).pdf](http://www.kmu.gov.ua/kmu/docs/EA/00_Ukraine-EU_Association_Agreement_(body).pdf).